

ת"פ 12810/03/17 - מדינת ישראל נגד אברהם אסרף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12810-03-17 מדינת ישראל נ' אסרף
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נועה טל יוסף

המאשימה

נגד

אברהם אסרף

הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת אי רישום פעולה בחלק רכב משומש, לפי סעיף 10(ב) לחוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), תשנ"ח - 1998 (להלן: "החוק").

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 17.8.2016 החזיק הנאשם בבית עסק שבבעלותו, "אסרף שירותי רכב" (להלן: "העסק"), ב- 17 חלקי רכב ובהם דלתות, פגושים, מכסי תא מטען ומנוע (להלן: "חלקי הרכב"), שאינם רשומים כחוק.

2. הנאשם כפר במיוחס לו, וציין כי אינו מעוניין בייצוג משפטי. לפיכך, נשמעו בתיק הוכחות. תחילה, העידו השוטרים משה עטיה (להלן: "השוטר עטיה") - לגבי נסיבות תפיסת חלקי הרכב, ארתור מושייב (להלן: "השוטר מושייב") - אשר גבה את הודעתו של הנאשם, סהר קהלני (להלן: "השוטר קהלני") - אשר סימן את המוצגים, וגבי וטורי (להלן: "השוטר וטורי") - אשר גבה הודעה נוספת מהנאשם. במועד הדיון בו העידו עדים אלה, הנאשם לא התייצב ללא כל הנמקה. בדיון נוסף שהתקיים, העיד השוטר אבישי קיסרמן (להלן: "השוטר קיסרמן") - לגבי נסיבות תפיסת חלקי הרכב. לבקשת הנאשם, לאחר שלמד את פרוטוקול הדיון בו לא התייצב, זומן שוב לעדות השוטר עטיה, אשר נחקר על ידי הנאשם.

במהלך פרשת ההגנה, העיד הנאשם בעצמו.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טענה, כי יש לאמץ את עדויות השוטרים, לרבות האמור בדו"ח פעולה לגבי התנצלות הנאשם בפני אחד השוטרים, על כך שלא תיקן את הליקויים. לגבי גרסת הנאשם, טענה המאשימה כי מסר מספר גרסאות שונות, לאחר שבתגובתו הראשונה קיבל אחריות והתנצל, ואף אמר בעת חקירה נגדית של אחד העדים כי אכן נמחקה תמונה ממחשבו. בנוסף, הנאשם בחר שלא להציג ראיות אשר טען כי מצויות בידו, עובדה המחזקת את ראיות המאשימה.

4. הנאשם טען, כי מעולם לא נכתב דבר לגבי חוסר רישום באחד מדוחות הביקורת שנערכו לו. לטענתו, הוא בעל שני סניפים לחלקי רכב, ואינו יכול לשלוט בהם בצורה מלאה, אלא להדריך את עובדיו כיצד לנהוג ולסמן חלקים. לדבריו, ביקש מהשוטרים פעמים רבות להסביר לו את החוק, האם צריך לרשום חלקים המצויים "בזבל", אך השוטרים נמנעו מלעשות כן. בסיום סיכומיו, ביקש הנאשם להציג קלטת המתעדת את הביקורת שהביאה לתפיסת חלקי הרכב, ובית המשפט איפשר זאת, על אף השלב הדיוני בו עלתה הבקשה, אך הדבר לא נעשה.

דיון והכרעה

5. העובדה שהעסק שייך לנאשם עלתה מעדויות עדי התביעה (לדוגמא בעמ' 6 ש- 20 לפרוט'), מהודעות הנאשם תחת אזהרה (ת/4 ש- 9, 10, 12, 15, ת/7 ש- 6-12), ומסיכומיו בבית המשפט.

אין מחלוקת, כי אכן נתפסו חלקי הרכב בבית העסק, כאשר הבדיקה והתפיסה החלו בעת שהנאשם לא נמצא במקום. השוטר קיסרמן העיד (עמ' 12-13 לפרוט'), כי פעל בהתאם להנחיית השוטר עטיה ואף סימן את המוצגים, הכל בנוכחות האחראי במקום בשם מימון כהן. אותו דוח סימון ורישום מוצגים אבד, עובדה שהתבררה מיד לאחר שמשאית המוצגים עזבה את בית העסק, ולפיכך התבקש השוטר קהלני, אשר ליווה את המשאית, לערוך רישום של המוצגים וכך עשה מיד כשהגיע עם המשאית אל המגרש בו נפרקו המוצגים. יש לציין, כי המוצגים נתפסו בטרם הגיע הנאשם אל העסק, לאחר שיחת טלפון שנערכה עימו ובנוכחות האחראי במקום, מימון כהן, אך בהתאם לעדות הנאשם בעצמו - הוא הגיע אל העסק בטרם עזבה משאית המוצגים את המקום. הנאשם העיד, כי הגיע אל בית העסק והחל להראות לשוטרים את הרישום במחשב, אך אלה לא היו מעוניינים לראות ועזבו את המקום (עמ' 22 ש- 10-12 לפרוט'). בנוסף, כפי שעלה מדברי הנאשם בעת חקירתו את השוטר קיסרמן, הנאשם ראה ואף צילם את כל חלקי הרכב שנתפסו, ואף הראה לשוטרים מדבקה של העסק עם מספר רכב (עמ' 14 ש- 14-16 לפרוט'). לגבי אחד מחלקי הרכב, הנאשם טען כי אין מדובר בחלק משומש, טענה אותה קיבלו בהמשך השוטרים ולפיכך אותו חלק הוחזר לידי הנאשם (עמ' 12 ש- 28, עמ' 10 ש- 19-25 לפרוט'). השוטר קיסרמן אף העיד כי הנאשם בעצמו חתם על דוח רישום המוצגים אותו ערך בבית העסק (עמ' 13 ש- 8 לפרוט').

על יסוד נתונים אלה, יש לבחון כעת את הראיות בנוגע לאי רישום אותם חלקי רכב משומשים אשר נתפסו על ידי היחידה החוקרת. בהתאם לעדותו של השוטר עטיה, אין מדובר בביקורת ראשונה שנערכה

בבית העסק. השוטר עטיה העיד על ביקורת קודמת, בה לא נמצאו יומנים או תיעוד כלשהו של החלקים, ביקורת במהלכה ביקש הנאשם אורכה על מנת "לסדר" את הדברים (עמ' 6 ש- 15-16 לפרוט'). במועד האירוע הגיע שוב השוטר עטיה אל העסק, ובמקום היה אחראי בשם מימון כהן. השוטר עטיה יצר קשר טלפוני עם הנאשם, אשר אמר כי יגיע למקום ומיד. כבר במהלך אותה שיחה טלפונית, התנצל הנאשם ואמר שלא סידר דבר מאז הבקרה הקודמת. לדברי השוטר עטיה, הנאשם אישר לו לבצע סיור במוסך עד שיגיע אל המקום. בעסק נמצאו חלקי רכב משומשים לא מסומנים. כחצי שעה לאחר מכן, הגיע הנאשם אל המקום, שב והתנצל על כך שלא סידר דבר והסביר כי הוא נוטל תרופות בשל מחלה, תרופות המשפיעות עליו (עמ' 6 ש- 23-30 לפרוט'). לצד התנצלויותיו החוזרות של הנאשם על שלא סידר את הדרוש, וכן מציאת חלקי רכב משומשים בלתי מסומנים, הנאשם הסביר את אופן הפעולה במקום בכך שחלקי הרכב מצולמים, ואף הראה תמונות של חלקי רכב. יחד עם זאת, לאחר שהשוטר עטיה הסביר לו כי אסור שהדבר יהיה ניתן למחיקה, וביקש מהנאשם לנסות למחוק תמונה - התמונה אכן נמחקה (עמ' 7 ש- 1-2, עמ' 18 ש- 17-18 לפרוט'). עוד ציין עטיה בעדותו, כי אותן תמונות נמצאו במחשב, ללא כל תאריך וללא מלל כלשהו לידן (עמ' 18 ש- 15 לפרוט').

עדויות השוטרים נמצאו אמינות ומהימנות, ללא סתירות וללא העצמה של אופי העבירה. התרשמתי אף מכך שהשוטרים אכן ביקשו להסדיר את הרישום על ידי הנאשם, ולא מעבר לכך, אך לנוכח התנהלותו - היה מקום להגשת כתב האישום. בנוסף, כפי שיפורט בהמשך, מתעוררים קשיים משמעותיים בגרסתו של הנאשם.

6. הנאשם טען, כי לנוכח בקורות קודמות שבוצעו בבית העסק, בקורות שנמצאו תקינות, יש להסיק שניהל רישום כדין אף במקרה הנדון. לא ניתן ללמוד מפעולה תקינה לגבי חלקי רכב מסוימים במועד כזה או אחר, ביחס לפעולה תקינה בנוגע לחלקי הרכב שלא נרשמו כדין. בנוסף, טיעוני הנאשם הופרכו, לאחר שדוח ביקורת אותו הציג בפני השוטר עטיה הצביע על ביקורת לא תקינה (עמ' 18 ש- 23-25 לפרוט'), באופן דומה לדוחות נוספים שהוצגו בפני הנאשם במהלך חקירתו הנגדית (עמ' 22 ש- 18-30 לפרוט').

טענה נוספת שעלתה על ידי הנאשם, מתייחסת למקום תפיסת המוצגים, שלדבריו הם חלקים פגומים אותם התכוון להשליך, ונתפסו "בזבל". השוטר קיסרמן העיד, בהתבסס על דוח הפעולה, כי החלקים "נאספו ממחסן שנמצא בקומה 2 בבית העסק, למעלה בגרם המדרגות יחד עם מימון כהן ולא ממקום של זבל" (עמ' 14 ש- 30-31 לפרוט'), ובאופן דומה העיד השוטר עטיה: "תפסנו 18 חלקי פח שהורדתי מהקומה השנייה בגלריה, סימנו אותם, תפסנו אותם כמוצגים..." (עמ' 7 ש- 21-22 לפרוט'). כאמור לעיל, הנאשם כלל לא נכח במקום בעת תפיסת המוצגים ועד העמסתם על משאית, כך שאין לתת משקל לטענתו כנגד עדויות השוטרים לגבי מיקום תפיסת המוצגים המעיד על החזקתם לשם מסחר.

7. אף אם הייתה מתקבלת גרסתו של הנאשם לגבי אופן פעולתו בעסק, הרי שזו אינה עומדת בתנאי החוק והתקנות הנגזרות ממנו. הנאשם הסביר בעדותו בבית המשפט, כי עם הגעת רכב לעסק נפתחת קבוצה ב"וואטסאפ" הכוללת מספר עובדים, ובהם אחראי על בקרה במוסך, חלקי הרכב מצולמים

ומועברים על ידי איש הבקרה למקום בלתי ניתן למחיקה במחשב (עמ' 20 ש- 13-25 לפרוט'). הנאשם הסביר, כי הצילום והרישום בתוכנה, לגביה טען שאינה ניתנת למחיקה, נעשים רק בגמר השימוש בחלקי הרכב המשומשים לגבי הרכב בו הותקנו באותו בית עסק, זאת מכיוון שרק בסוף הטיפול ניתן לדעת האם החלק מתאים. כדבריו, "מרגע קבלת החלקים ועד גמר התיקון לפעמים יכול לקחת גם שבועיים וחודש ובזמן הזה החלקים לא רשומים עד הגמר שפיזית אני מרכיב באוטו" (עמ' 21 ש- 21-22 לפרוט', ההדגשה אינה במקור). אין ספק, כי פרק זמן משמעותי זה עלול לגרום לתקלות רבות, וכן הדבר פותח פתח להסברים והנמקות ביחס לחוסר רישום חלקי רכב המצויים בבית העסק. לפיכך, נקבע בסעיף 5 לתקנות הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות) (ניהול יומן ורישום בו, דיווח על גניבת חלק והגבלת השימוש בחלקי רכב), תשס"ז - 2007, פרק זמן מירבי של 72 שעות לשם רישום חלק מעת הגעתו אל העסק. ככל שהנאשם אכן נהג בהתאם לעדותו, פעולתו מהווה רישום המנוגד לתקנות שהותקנו מכוח סעיף 7 לחוק.

8. הנאשם טען כי צילם את חלקי הרכב שנתפסו, וכן כי חלקים אלה נרשמו בתוכנת מחשב שאינה ניתנת למחיקה, אך השוטרים שהגיעו למקום בחרו שלא להיענות לבקשתו להציג בפניהם את אותו רישום כדין. לבקשתו לאחר סיכומי המאשימה, איפשר בית המשפט את הצגת אותו תיעוד לו טען הנאשם, אך תיעוד שכזה לא הוצג.

לאור כל האמור לעיל, אני מוצא את הנאשם אשם ומרשיעו במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשע"ט, 03 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים